andis proua weel selsammal õhtul 20 rubla mo sõbra kätte, mis ta klawweri teggia kätte piddi murretsema. Agga nisugguse hea innimessel ollid ka ommad sõbrad ühhesugguse mele sees, kellele ta sedda luggu räkis. Ja wata, selsammal õhtul palusid kolm saksa mo sõbra, selle meistri jures neile klawwerid tellida, ja andsid hulga rahha ette.

Nüüd wois klawweri meister abbi wõtta. — Ja sest aiast hakkas mehhe järg teiseks minnema.

Wie aasta pärrast läksin tedda jälle watama. Ta olli surema korteri ürinud, teggi kolme mehhega tõõd ja teises toas olli wiis klawwerid ostjaid ootmas. Sure süddamelikko tännoga räkis ta minno sõbrast ja keigist heateggiaist.

Jummal õnnistago teid, teie rikkad, kes teie nenda tete! —

Kui teggo tehha polle sul,
Siis tühjast kidust pea su.

Könne jätkud.

Jodiko palk.

Jodiko te läks kõrtsist mõda. Siddus omma härja pari posti külge, läks isse sisse. Senni tullid kaks kelmi, — teine warrastas härja ärra ja teine jäi senna. Kui härge perremees ükskord wälja tulli ja omma härgi watas, näggi ta innimest härja assemel ikkes seiswad, kes pallus: „Armas Mart, anna andeks!" „Mis?" kus mo teine härg? „Minna ollen se" kostis mees, „mind sannuti härjaks ja nüüd sai aeg täis, sest sain jälle innimesseks." Mart ehmatas ja küssis: „kes sa siis olled?" „Tammiko kõrtsimees! „kostis kelm. Mart armo palluma, et ta ehk kõrtsi pappale monne rapso rohkeste mõda reisi pannud. „Egga se sinno sü polnud", wastas kelm, „sa ei teädnud jo, et ma se ja se ollin." Leppisid ärra, ossi olli kordas. Mart läks ladalt uut härga ostma, näggi ka omma wanna härja, läks liggi ja ütles